

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 442. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651351190960/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

780 **Euangelium Luce. XVIII.**

Jesus sagde til nogle/ som dristede paa sig selff/ at de
 vaare fromme/ oc foractede andre/ saadan en Lignelse.
 Der ginge thu Menniske op til Tempelen at bede/ den
 5 ene en Phariseer/ den anden en Toldere. Phariseeren stod oc
 bad saa ved sig selff/ Jeg takker dig Gud/ at ieg er icke som
 andre Soldk/ Koffuere/ Wretferdige/ Horfarle/ eller oc som denne
 Toldere/ ieg faster tho gonge om wgen/ oc giffuer Tiende/
 10 aff alt det ieg haffuer. Oc Tolderen stod || langt borte/ vilde
 icke end opløffte sine øyen til Himmelen/ Men hand slo sig paa
 sit Bryst/ oc sagde/ Gud ver mig Syndere naadig. Jeg siger
 eder/ Denne gick retferdig ned i sit huss/ faar den anden. Thi
 huo sig selff ophøyer/ hand skal nedtryckis/ Oc huo sig selff
 nedtrycker/ hand skal ophøysis.

15 **Den XII. Søn. eff. Trinita.**

Collect.

W Almectige oc barmhertige Gud/ aff hues gaffue det
 Kommer/ at dig maa aff dine tro Mennisker tilbør-
 lige oc lofflige tienis/ Wi bede/ giff oss at wi maa
 20 stynde oss foruden forhindring til de tingist du haff-
 uer || oss loffuit/ Ved vor Herre Ihesum Christum/ Som met
 dig leffuer/ etc.

Oc vnder tiden denne.

Almectigste euige Gud/ som alting haffuer skabt/ wi
 25 takker dig at du haffuer giffuet oss it sunt legeme/ oc
 haffuer naadelige beuaret vore tunge/ øerne oc andre
 lemmer for den onde fiende/ Oc beder dig/ giff oss
 din Naade/ at wi besynderlige bruger vore øerne oc tunge
 rettelige/ at wi met vore øerne sitelige hører dit Ord/ oc det
 30 vel mercke/ Met vore tunge berømmet oc priser din Naade/
 paa det ingen skal fortørnis aff vore tunge/ men huer mand
 funde forbedris der aff/ Amen.

Epistelen II. Corinth. III.

Mine elskelige Brødre/ Saadan fortrøstning haffue
 wi oc til Gud formedelst Christum/ Icke at wi
 ere duelige aff oss selff at tencke || noget/ som aff oss v22
 selff/ Men at wi ere duelige/ det er aff Gud/ huilcken som oc 5
 giorde oss duelige/ at føre det ny Testamentis Embede/ Icke
 Bogstauens/ men Aandens. Thi at Bogstauen ihieslar/ men
 Aanden gør leffuende. Men haffde det Embede/ som ihieslaar
 formedelst Bogstauene/ oc er vdgraffuit i Stene/ saadan Klar-
 hed/ at Israels Børn kunde icke see paa Mose ansict/ for hans 10
 ansictis Klarhed skyld/ som dog forgaar/ Sui skulde icke meget
 mere det Embede/ som giffuer || Aanden/ haffue Klarhed? Thi v20
 at haffuer det Embede Klarhed/ som predicker Gudsømmelsen/
 da haffuer meget mere det Embede som predicker Retferdig-
 hed/ offueruettis Klarhed. 15

Euangelium Marci. VII.

Der Ihesus gick vd igen aff Tyri oc Sidons egn/ da
 kom hand til det Galileiske haff/ mit iblant de thi
 Stæder. Oc de førde en Døff til hannem/ som vaar
 Dum/ oc de bade hannem/ at hand vilde legge Haanden paa 20
 hannem ||. Oc hand tog hannem besynderlige fra Solcket/ oc v22
 lagde hannem Singrene i Øerne/ oc spøtte/ oc rørde ved hans
 Tunge/ oc saae op til Himmelen/ suckede/ oc sagde til hannem/
 Sephethah/ det er/ lad dig op. Oc strax obnedis hans Øern/
 oc hans Tungis baand løsnede/ oc hand talede ret. Oc hand 25
 forbød dem/ at de skulde ingen sige det. Men io mere hand
 forbød/ io mere kundgiorde de det/ oc de forundrede sig offuer
 maade/ oc sagde/ Sand giorde det vel alt sammen/ || De Døffue v23
 giorde hand hørendis/ oc de Maalløffe talendis.